

במדינה

צבא

לא מחתרת

ולא שריקים

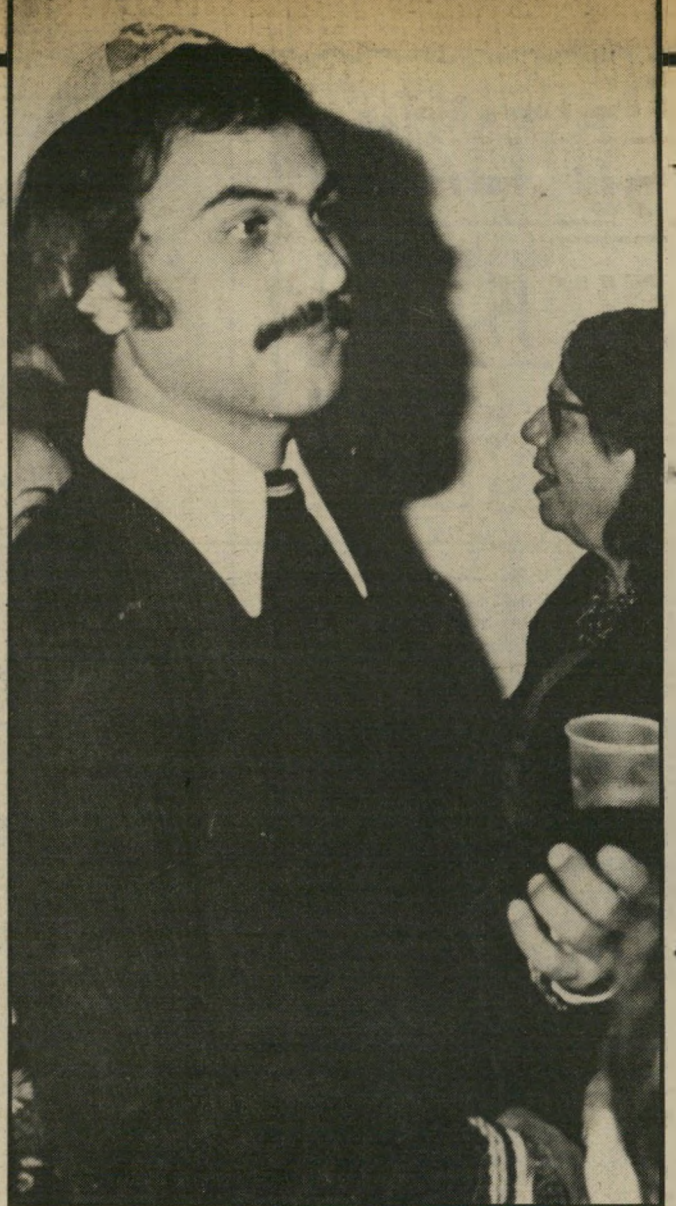
תיק מחתרת מסייעי עריקי צה"ל נסגר, אך בעיית בתריהכנא הצבאיים לא נפתרה.

אנשי המישרה שבאו לאולם המעצרים בבית-המישפט בתל-אביב, נתנו להבין שהם עלו על פרשת-ענק שתסעיר את המדינה. בזה אחר זה הובאו לפני השופט התורן הצעירים אלי אברהם, אורן בלדן ואביבית בלס. האשמה: הם חלק מכוונת שמאלנית קיצונית, שחרטה על דיגלה עזרה לעריקים מצה"ל.

כמו תמיד דלפו פרטים מסמרי-שיער ממהלך החקירה. המחתרת הבריחה את העריקים לחוה עזובה ליד ירושלים, או שתחביאה אותם במישרי הסנתרים השחורים בר-תל-אביב. כמוכן המישרה הר-דיעה שצפויים מעצרים רבים, שי-יכו הדים בציבור. החקירה מתוא-מת עם גורמי-ביטחון, ולשופט הר-צג מידע סודי וחטוי.

קיפוח שכונתי. זה היה בי-חודש ינואר בשנה שעברה. בלס שוחררה כעבור 48 שעות. את החוויה היא תארה בראיון מיוחד להעולם הזה 2314. האחרים שוחר-רו אחרי תקופות מעצר שונות. לפני זמן-מה הודיעה פרקליטות מחוז תל-אביב שהיא אינה מת-כוננת להעמיד את השלושה לדין בעוון ההאשמות שיוחסו להם. הפרשה מחייבת עיון מחודש בי-פרטיה, משום שהיא חושפת שי-טת-עבודה — הן של הצבא והן של המישרה.

תחילת העניין היא בדרך מאבק מיוחדת של אלי אברהם, צעיר מנס'ציונה. הוא סירב להתגייס לי-שירות סדיר בטענה, שהמישטר-קיפח אותו ואת כל חושבי שכונת-תו, מבחינה חברתית וכלכלית, ול-כן אין בכונתו לשרת בצה"ל. הוא

חוזר בתשובה מובולטל גם גילגול נשמות

הוא מספר לו על העולם הזה ועל העולם הבא.

הילד היה בן 4, הוא לא ישן כלילות. זה יכול לגרום לו קונפ-ליקטים. האב מספר לו על קבלה, וזה מסבך אותו. אני דוחפת אותו (את הילד) בכוח ללכת לבקר אצלו (אצל האב).

בעד התשובה, האב, כלל לא הכחיש:

הסברתי לו את עניין הבכורה, שהעולם הזה הוא פרודור לעולם הבא...

ביזיון

המישפט

מרים טל אינה נכנעת. היא ציינה בבית-המישפט המחוזי שלוש צינים עליה, "להפוך אותי, בני-גוד לרצוני, לאמונתי, למצפונתי — לאשה דתיה".

אין ספק שהלחצים שמפעילים הדיינים על מרים טל הם בניגוד לחוק ומתעלמים מפסיקות בית-המישפט העליון, שקבע כי אין להם סמכות לדון בענייני חינוך של קטין. התנגדותם היא לכאורה ביוון המוסד המישפטי של המי-דינה.

בבג"ץ 181/68 הדסה פלורסהיים נגד בית-הדין הרבני האזורי בר-חיפה קבע בית-המישפט העליון, לפני הנשיא אגרוט השופטים זוס-מן ומני: "הרשות להתחייב בקטין צמודה למעמד האפטרופוס, אך חינוכו של קטין ולימודיו, ענייני-הם לשני האפטרופוסים לענות בו, ומקום שאלה חלוקים בדער-תיהם, על בית-המישפט לקבוע".

ומסכם בית-המישפט העליון: "במחלוקת שבין האפטרופוסים, מוסמך להכריע בית-המישפט ה-מחוזי ולא בית-הדין הרבני, מרפמל זוהר

הוא איננו עובד ככל אדם כדי לפרנס את בנו.

פיתאום התחיל האב החוזר בת-שובה להתעניין בבנו. הוא פנה באופן עקיף לבית-הדין הרבני, בתביעה להעביר לו את בנו. תוכנה של הבקשה עצמה מדברת על גושא חינוכו של הילד, דבר שהינו בסמכותו של בית-המישפט המחוזי, בנושא אפטרופוס מובי-הק.

בפרוטוקול שנרשם בבית הדין הרבני בסתחיתיקוה כתוב:

אין כל תלונות מצד האב על אופן טיפולה של האם בילד, והוא מודה שהילד מקבל טיפול טוב אצל אמו. אלא שהבעיה היא שאלת חינוכו של הילד. האב רוצה לתת לילד חינוך דתי, האם טוענת שאינה יכולה לתת לו חינוך דתי, בגלל אורחותיה החילוניים. ע"ד כאן בקשחו של האב לפני לדיינים.

העולם הזה

— והבא

מרים טל הביעה טליאה על עמדת בית-הדין הרבני ביחס לפנייתו של יחיאל טל לכי-פות על גרושתו אורח חיים דתי — ולא, לקחת ממנה את הילד.

בית הדין הרבני, טוענת מרים טל, באמצעותו של המישפט מר-שה בר-שילטון, "העלה הרבה שאי-לות בנושא החינוך, אשר לא כולם מצאו דרכם לפרוטוקול, ולמעשה מביע עמדה מראש גם בנושא חינוך הילד וגם בנושא התנגדותי בבית. בכך מבקש בית-הדין לכפות עליי אורח-חיים דתי — שאחרת, הילד לא יוכל להישאר אצלי.

בבית-הדין הרבני גיקתה האם:

תלמידה גלה טיילור — רגישות לפניצילין

טרזה צבאית-חוקרת. תוצאותיה היו מגירת התיק, אחרי שהעולם הזה פנה בזמנו אל דובר צה"ל, נמסר שהתיק הוצא לבדיקה נוספת בפרי-קליטות הצבאיות.

לטענת אברהם, שום דבר לא התרחש מאז. האשמים לא הובאו לדין, הניסיון לטפול עליו ועל חבריו אשמת סיוע להשתמטות משירות ביטחון נכשל. אך מצבם של העצירים והאסירים בבתי-הכלא הצבאיים לא השתנה. הוא ממשיך בפעילותו, אוסף חומר ומתכוון להביא בפני הציבור סיפורים מוצ-זעים שיגרמו לדבריו לרעידת-אדמה.

אחרי שהשתחרר, הוא דאג לגי-לות לציבור מה עבר עליו ועל אחי-רים. הוא וחברו לכלא, יובל שמש, התלוננו לפני שילטונות הצבא על-מה שעבר עליהם בכלא הצבאי. טפה מועזע מאותה תקופה, שרא-שיתה ב-1980, הם סיפרו באופן חופשי לפני שנתיים בהעולם הזה 2269.

בינתיים הצטרף אברהם לפנת-רים השחורים בחד"ש. הוא החל מרכז חומר על הנעשה בבתי-כלא צבאיים ועל בעיית העריקים, שרובם בורחים מהצבא בגלל

אם טיילור

— אדישות לתלונות

בעיות כלכליות ומישפחתיות. אבי-רהם טען אז, שהעדויות שיש בי-ידי יזעזעו את צמרת צה"ל, מי-שום שהם מציגים באופן שיטתי מערכת של עינויים, השפלות והתי-עלויות בעצירים ואסירים שרי-קעם החברתי דומה.

העדויות שאגרו במישרדו לא היו רחוקים מתיאורים על הנעשה בבתי-כלא של מדינות טוטאל-טריות שמעבר לים.

רעידת אדמה. כאשר עצרה המישרה את הצעירים והחשדניה-אותם כראש-ירשת מסייעי-ערי-קים, היא טענה בבית-המישפט שהחקירה החלה כבר ב-1981, ור-היא נסבה סביב אירועים שהתרח-שו ב-1980.

מרבית החומר המודיעיני-כיככול שהיה בידי המישרה היה עדות של צעיר בשם מאיר ברוסה, שאף הוא היה עריק מסיבות מישפחתיות כלכליות. גם הוא הגיע לאברהם ומסר עדות על מה שעבר עליו, אחר-כך השתמשה המישרה בר-בריו כעדות לקיומה של מחתרת מחביאי-עריקים.

אחרי שאברהם ושמש פנו עוד ב-1980 לגציב קבילות החיילים, נערכה חקירה מקפת על-ידי מי-ש-

משוחררת בלס

מחותרת שלא היתה

נעצר, נשפט, ישב בבתי-כלא שר-נים ולבסוף שוחרר בשל סעיף נפשי: אי-הסתגלות.

בחיותו בכלא הוא ראה דברים מחרידים. גם עליו עברו חוויות מועזעות: מכות, ריסוס בגאז מר-מיע.

חינוך

עובש בכיתה א'

חוק חינוך חובב מחייב הורים לשלוח את ילדם לבית-הספר. מה תעשה אם שבתה אלרגית לעובש שהתגלה בבית-הספר?

כשבתך הלומדת בכתה א' חוזרת הביתה עם אף סתום, עם קשיי-נשימה ומחרחרת בגרונה — זה ללא ספק דורש בדיקה.

כך חזרה לביתה גלה טיילור בח-ה', ב-8 בפברואר. "חשבתי לתומי" אומרת האם צביה טיילור, "שזוהי הצטננו רגילה, והתחלתי להשאירה בבית, למחרת באתי לכיתה אל המורה, כדי לקחת את השיעורים, ע"ד מה שראתה שם, מס-פרת האם:

כשסיפרתי למורה שיש בלכר על מצבה של גלה, היא הראתה לי כיתא-עובש על הקיר, מתחת לחי-לונת, שהתפשטו לכל הכוננים, הסתכלתי ומייד ידעתי — זה מקור הבעיה, כי בתי אלרגית לי-פניצילין.

ניגשתי עוד באותו היום למר-ניסקה, שהוא מנהל בית-הספר גבריאל, השוכן ברחוב הנביאים במרכז תל-אביב. הסברתי לו שאני לא יכולה לשלוח את בתי בגלי-הסחב, ושאתי דורשת שיטפלו בנו-שא בזריות. מנהל בית-הספר אמו-לי שהוא מודע לבעיה, וכבר הי-מהעיריה בשבוע הקודם ושהגושא-בטיפול.

מאז ועד היום לא השתנה מאז-מה בבית-הספר. ריח העובש מת-גבר ללא נשוא וכל הבנין מדק-ריח רע.

ב-10 בפברואר כתבתי מיכת-תלונה בכמה עותקים, שאותם הע-ברתי אישית למישרד-הבריאות, ל-מחלקת החינוך בעיריה, ולמנהל-בית-הספר, במיכתב הודעתי שבת-אינה מבקרת בבית-הספר ומפסי-ימי לימודים עקב ההזנחה הפושעת (המשך בעמוד 2)